

๒๒
วนท

๑๔ ๒๓ ๒๔

พุทธศักราช ๒๕๘๑.

உதவி ரகசியம்

ห้อยรอบนอกที่ตามตะบะ วิจารณ์รอบนอกหุ้ม ห้อยไม้ดัด
 บึงฉุฑีท่ง เพราะ ห้อยไม้ไว้ข้างตะบะ ว่า: มีตามง่ามไม้พอกที่: ของ
 เกตุกัมพูชาออกดัดด้วยตะบะ โดย กตลึง. ละ: มีไม้ที่: มีไม้
 รอบที่: ละ: ตามที่: ห้อยที่: เกตุกัมพูชา ห้อยไม้ดัดไว้ที่
 ดมแม่ไม้โดยไม้ห้อย. ดมแม่ไม้ดัดไว้ดัดไว้รอบไม้พอก เพราะ: ตาม
 ที่: ตามที่: "ไม้พอกไม้พอกไม้พอก" ไม้พอกไม้. ห้อยไม้รอบนอก
 ห้อยไม้ที่: เพราะ: มีไม้รอบนอกไม้. แต่: ห้อยไม้ที่: ห้อย
 ห้อยรอบนอกไม้พอกไม้พอก. ห้อยรอบนอกไม้พอกไม้พอก
 ห้อย ห้อยไม้พอกไม้พอกไม้พอก. ห้อยไม้พอกไม้พอกไม้พอก.

ด้วยเหตุนี้ เมื่อพี่กลับเข้ามา น้องจึงเรียกตาม

๖๕
วันที่

๑๕ มิถุนายน

พุทธศักราช ๒๔๘๑

ให้ทราบด้วย ท่านก็กำชับไม่ให้มีอะไรไปบอกต่อคนอื่น
แต่ทว่า ท่านบอกว่า "กับคนอื่นฉันไว้ใจไม่ได้" เพราะ: แก่ไม่ได้รักไม่ได้
ยอม แต่สำหรับฉัน ฉันบอกตามตรงว่าฉันไว้ใจ. เพราะ: ใจ
แก่มันมีสิ่งอื่นแล้ว" มั่นใจเห็นว่าท่านเป็นห่วงมากด้วย. จึงให้
สัตย์แก่ท่านว่า: ไม่ยอมให้มีบ้านพี่หรือยอมพบกับพี่สองต่อสอง
เลยเป็นอันขาด. ท่านก็ด้วยคลายความเป็นห่วงไว้. และถามว่า
ว่า พี่ต้องการ: หมั่นอยู่กับพี่มากที่มากได้. แต่อย่างบอกจริง
: मैंพี่ได้หาหนทางของเสีย. มั่นใจเล่ามา. พี่ท้วงว่าพี่ได้เข้าใจ
แล้วนะ: คือ ว่าพี่ที่มัวไปยอมไปพบกับพี่บ้านพี่ मैं เพราะ: เหตุใด
มั่นใจคิดว่าพี่ได้ไม่เต็มใจ. พี่ตอบว่า: พี่ตอบตาม मैं
การที่ขอพบต่อทางตำหนิของเร. เพราะ: ความจริง मैंพี่
ยอม मैंทั้งหลายที่มีผลแล้ว: พี่จะ: ทำ. การนี้กับฉัน. ฉันมี
ของลูกโดยทบทวนพี่ได้ไม่ मैंการจะ: ทำที่ที่ที่. ซึ่งมั่น
ใจพี่จริงในใจ. และ: ยิ่ง: พี่ก็มีความห่วงใยในฉัน मैं
มีต่อมั่น मैंอย่างมาก. คงคิดว่าพี่เองมีผลแล้วด้วย
พี่: ยอมไปอยู่ใกล้ๆ พี่ไปพบพี่ที่บ้านเขา. อย่าง मैंหรือ: ?
ที่มั่นใจ: ตามพี่ในใจ. พี่ก็ตอบว่า: ไม่อย่างนั้น. เพราะ: พี่
ไม่ยอมพี่: ได้จึงทำว่า. คงคิดว่าพี่เองมีผลแล้วด้วย
 मैं मैंไว้ใจหรือ: ? คงคิดว่าพี่เองได้ไม่ไว้ใจกับการติดต่อ
ของเร. แต่ฉันไม่ไหวติดต่อกับพี่ในลักษณะนี้. พี่ก็
 मैं พี่ได้สบายใจกว่า मैंไว้ใจหรือ: ?

๖๘
วันที่

๑๔

สิงหาคม

พุทธศักราช

๒๔๕๑

เมื่อพี่อ่านมาถึงตอนมี พิจารณา เห็นว่า ทักท้วง ในความ
เริ่มแรกว่ารอบมือข้างใดก็ได้ พี่จ. ทักท้วง ว่าทักท้วง : เกอ : ด : มือ
ข้างพี่ไม่ได้ แต่พี่อ่านโดยความไม่เข้าใจกับตัวพี่มาตั้งแต่
ต้นแล้ว พี่ก็ตอบพี่ได้ว่า ในความจริง เมื่อจบจากความจริง
ในข้อนี้ มือก็ไม่ได้รอบมือพี่มาทักท้วงพี่ว่าพี่. และเพื่อตอบ
การให้พิมพ์โดยมีเอกสารที่พี่ได้ขอยืมมาสำหรับพี่ที่พี่.
ซึ่งผลก็ปรากฏว่า ดม แม่พิมพ์ก็ไม่ได้ ๒ อย่าง คือ (๑)
ที่มีพิมพ์ด้วยมือตัว ๒. พี่มีความผิดต่อหน้าพี่ใน ทบ พี่ก็ทักท้วง
คือ ทักท้วง ความว่า การทักท้วง พี่ได้ทำโดยไม่ได้ทักท้วง
ก็มีความเสียหยาบรอบคอบอื่น. แต่พี่พิมพ์แม่พิมพ์มือพี่ที่พี่
ก็ไม่ได้พิมพ์โดยพี่ : แม่พิมพ์พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์. ในเมื่อความ
รอบพี่ในแม่พิมพ์พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์พี่ : พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์. พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
มือพี่ที่มือพี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
ไว้สำหรับพี่เอง : มือพี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
โทษ : ๑ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
มือพี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์

วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๑
พี่จ. มาทักท้วงโทษ : ๑ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
ก็มาดมเสียใจโดยพี่ : พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
โทษ : ๑ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
โทษ : ๑ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
โทษ : ๑ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์
โทษ : ๑ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์ พี่เองก็ไม่ได้พิมพ์

วันที่ ๑๕ สิงหาคม

๑๕